

Vážený pane prezidente, vážený pane řediteli, vážení kolegové, studentky a studenti,

dovolte mi, abych Vás srdečně pozdravil jménem Jihočeského kraje, který je zřizovatelem Vyšší odborné školy a střední lesnické školy Bedřicha Schwarzenberga v Písku. Když jsem hledal v naší rodinné knihovně nějaký opravdu starý zdroj informací o této škole, našel jsem Průvodce královským městem Písek a jeho okolím, jakož i jeho dějinami, který v roce 1898 vydal c.k. profesor písecké reálky Jan Matzner. V kapitole o Škole rolnické autor uvádí, že na návrh ředitele Burketa byl na této škole roku 1885 zahájen první lesnický učební běh, z něhož se vyvinul nynější ústav – první české učiliště lesnické. Účelem tohoto ústavu jest vychovávat pomocné, technické a ochranné zřízence lesů, tj. příručí a revírníky a poskytnouti v dokonalejší míře praktické vzdělání, jehož mladíci u lesních úřadů a zkušených lesníků požívají, připravujíce se k nižším státním zkouškám.

Je mi dobře známo, že Střední lesnická škola v Písku po celou dobu své existence patřila mezi renomované střední školy a že vychovávala lesnické odborníky ze studentů, kteří do Písku přicházeli často i z míst mimo Jihočeský kraj. V rámci působnosti Jihočeského kraje jako zřizovatele škola pokračovala v této znamenité tradici a byla tak krajem zařazena mezi školy s nadregionální působností, které svým významem a nabídkou oborů přesahují hranice kraje a zároveň kraj reprezentují.

Písecká lesnická škola vždy plnila nejen úlohu vzdělávací, ale také vštěpovala svým studentům vědomí příslušnosti k lesnickému stavu, který se po staletí řídí zásadami péče o udržení, rozvoj a zkvalitňování našich lesů. Povědomí této povinnosti je po generace předáváno a v lesnickém stavu s úctou udržováno. Jsem si vědom toho, že v současné době je tato tradiční odpovědnost českých lesníků vystavena nebývalé zkoušce. V krásné lesnaté oblasti jižních a západních Čech, na Šumavě, dochází k realizaci obrovského experimentu, spočívajícího v tom, že více než třetina jejího území má být podrobena bezzásahovému režimu. První smutné výsledky tohoto přístupu jsou již zřejmé. Více než 1500 hektarů nejkrásnějších vrcholových partií zelené Šumavy uschlo poté, co bylo napadeno

kůrovcem. Při současném přístupu MŽP a Správy NPŠ hrozí, že k těmto územím přibudou stovky, ne-li tisíce hektarů dalších. Je nezbytné se na nejvyšších vládních úrovních zabývat otázkou, kdo nese zodpovědnost za tento experiment, jaké škody v jeho průběhu ještě mohou nastat, zdali jsou tyto škody skutečně veřejným zájmem a co učinit, aby co nejdříve došlo k jejich zastavení a k procesu, který by pod citlivým řízením člověka znovu vrátil Šumavě její zelenou barvu.

Vážení přátelé, slavíme dnes 120. výročí založení Písecké lesnické školy. Já jí, jejím učitelům a studentům přeji vše nejlepší do budoucích let a doufám že český lesnický stav, který v této škole vyrůstá, bude pamětliv odkazu svých předků v péči o krásné české lesy. Lesu zdar!